

Lectio Divina Rz 7, 7-25

1. Czytanie

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty.....

- weźmy do ręki Pismo św..
- Słuchając jak w Kościele śledźmy tekst, aby usłyszeć, co chce nam dzisiaj Jezus powiedzieć.

⁷Cóż więc powiemy? Czy Prawo jest grzechem? żadną miarą! Ale jedynie przez Prawo zdobyłem znajomość grzechu. Nie wiedziałbym bowiem, co to jest pożądanie, gdyby Prawo nie mówiło: Nie pożądaj. ⁸Z przykazania tego czerpiąc podniechę, grzech wzbudził we mnie wszelakie pożądanie. Bo gdy nie ma Prawa, grzech jest w stanie śmierci. ⁹Kiedyś i ja prowadziłem życie bez Prawa. Gdy jednak zjawiło się przykazanie - grzech ożył, ¹⁰ja zaś umarłem. I przekonałem się, że przykazanie, które miało prowadzić do życia, zawiodło mnie ku śmierci. ¹¹Albowiem grzech, czerpiąc podniechę z przykazania, uwiódł mnie i przez nie zadał mi śmierć. ¹²Prawo samo jest bezsprzecznie święte; święte, sprawiedliwe i dobre jest też przykazanie. ¹³A więc to, co dobre, stało się dla mnie przyczyną śmierci? żadną miarą! Ale to właśnie grzech, by okazać się grzechem, przez to, co dobre, sprowadził na mnie śmierć, aby przez związek z przykazaniem grzech ujawnił nadmierną swą grzeszność. ¹⁴ Wiemy przecież, że Prawo jest duchowe. A ja jestem cielesny, zaprzędany w niewolę grzechu. ¹⁵Nie rozumiem bowiem tego, co czynię, bo nie czynię tego, co chcę, ale to, czego nienawidzę - to właśnie czynię. ¹⁶Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, to tym samym przyznaję Prawu, że jest dobre. ¹⁷A zatem już nie ja to czynię, ale mieszkający we mnie grzech. ¹⁸Jestem bowiem świadom, że we mnie, to jest w moim ciele, nie mieszka dobro; bo łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać - nie. ¹⁹Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę. ²⁰Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który we mnie mieszka. ²¹A zatem stwierdzam w sobie to prawo, że gdy chcę

czynić dobro, narzuca mi się zło. ²²Albowiem wewnętrzny człowiek [we mnie] ma upodobanie zgodne z Prawem Bożym. ²³W członkach zaś moich spostrzegam prawo inne, które toczy walkę z prawem mojego umysłu i podbija mnie w niewolę pod prawo grzechu mieszkającego w moich członkach. ²⁴Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała, [co wiecie ku] tej śmierci? Dzięki niech będą Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego! ²⁵Tak więc umysłem służę Prawu Bożemu, ciałem zaś - prawu grzechu.

Prowadzący:

- odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas przemówił.
- **Uwaga.** Uczestnikom dajemy dłuższy czas na odszukanie „Słowa” lub wersetu.

2. Medytacja

- Gromadzenie

Prowadzący:

- Przy indywidualnej medytacji gromadzimy tylko do swojego wersetu, wyrazu, zdania.
- W codziennej 15-to minutowej medytacji nad jednym lub dwoma wersetami gromadzenie przeprowadzamy tylko do tego wersetu.

w.7 Wj 20,14 Nie będziesz cudzołożył.

Wj 20, 17 Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego.

Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego, ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego.

Pwt 5,18 Nie będziesz cudzołożył.

Pwt 5,20 Nie będziesz pożądał żony swojego bliźniego.

Nie będziesz pragnął domu swojego bliźniego ani jego pola, ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do twojego bliźniego.

w.8 Rz 5,13 Bo i przed Prawem grzech był na świecie, grzechu się jednak nie poczytuje, gdy nie ma Prawa.

w.10 Jk 1,15 Następnie pożądliwość, gdy pocznie, rodzi grzech, a skoro grzech dojrzeje, przynosi śmierć.

Kpł 18,5 Przepisów moich i praw moich przestrzegajcie.

Człowiek, który je wykonuje, żyje przez nie; Jam jest Pan!

w.11 Hbr 3,13 ale napominajcie jedni drugich każdego dnia, dopóki trwa to, co się nazywa "dzisiaj", aby nikt z was nie popadł w zatwardziałość przez oszustwo grzechu.

w.12 1 Tm 1,8 Wiemy zaś, że Prawo jest dobre, jeśli je ktoś prawnie stosuje,

w.13 Rz 5,20 Natomiast Prawo weszło, niestety, po to, by przestępstwo jeszcze bardziej się wzmogło. Gdzie jednak wzmógł się grzech, tam jeszcze obficie rozlała się łaska,

w.14 Ps 51,5 Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną.

J 3,6 To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem.

w.18 Rdz 6,5 Kiedy zaś Pan widział, że wielka jest niegodziwość ludzi na ziemi i że usposobienie ich jest wciąż złe,

Rdz 8,21 Gdy Pan poczuł miłą woń, rzekł do siebie: Nie będę już więcej złorzeczył ziemi ze względu na

ludzi, bo usposobienie człowieka jest złe już od młodości. Przeto już nigdy nie zgładzę wszystkiego, co żyje, jak to uczyniłem.

w.23 Ga 5,17 Ciało bowiem do czego innego dąży niż duch, a duch do czego innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody, tak że nie czynicie tego, co chcecie.

Jk 4,1 Skąd się biorą wojny i skąd kłótnie między wami? Nie skądinąd, tylko z waszych żądz, które walczą w członkach waszych.

1 P 2,11 Umiłowani! Proszę, abyście jak obcy i przybysze powstrzymywali się od cielesnych pożądań, które walczą przeciwko duszy.

Prowadzący:

- Zachęcamy grupę by podzieliła się, co im dało gromadzenie do dzisiejszego fragmentu
- Prowadzący może wskazać na najważniejszy fragment z Starego Testamentu.

- Rozważanie

Zrozumienie siebie nie jest rzeczą prostą. Nie zawsze mamy jasność dlaczego tak się stało, czy jakimi motywami się kierowaliśmy.

Prowadzący: Odnajdź w konfrontacji pytanie, do Twojego wersetu, które może pomóc w Rozważaniu.

- Konfrontacja

- Czy słysząc: „Cóż więc powiemy”, czuję się wezwany do zabrania głosu na temat Prawa?

- Czy czuję się kompetentny do zabierania głosu w sprawie Prawa?
- Czy „Przykazania” są grzechem?
- Dzięki czemu zdobyłem znajomość grzechu?
- Od kiedy mam świadomość grzechu?
- Czy wiem, co to jest pożądanie?
- Skąd pochodzi moja wiedza?
- Czy grzech pobudza cię do podniety?
- Czy prowadziłem życie bez Prawa Bożego?
- Czy to doprowadziło mnie do śmierci ducha?
- Czy przykazania pomagają mi, czy tylko ich nie przestrzegam?
- Czy odkrywam świętość przykazań?
- Czy grzeszę, bo są przykazania?
- Czy przykazania powiększają mój grzech, jego ciężkość?
- Czy odkrywamy, że Prawo Boże ma charakter duchowy?
- Czy jestem człowiekiem cielesnym?
- Czy jestem w niewoli grzechu?
- Czy rozumiem to co czynię?
- Czy nie czynię tego co chcę?
- Czy robię coś czego nienawidzę?
- Czy popełniając grzech przyznaję Prawu rację?
- Czy jestem opanowany przez grzech?
- Czy mam świadomość grzeszności swojego ciała?
- Czy z łatwością pragnę dobra?
- Jakie są moje chęci?
- Czy zaniedbuję dobro, którego pragnę?
- Czy czynię zło, którego nie chcę?

3. Modlitwa

- Panie naucz mnie zabierać głos w sposób kompetentny.
- Panie przebacz mi dzień, w którym poznałem grzech?
- Panie, wiem co to jest pożądanie.
- Panie doświadczam, co to jest grzeszne pożądanie.

4. Kontemplacja

Kontemplujmy Jezusa głoszącego: „To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem (J 3,6).

Zadanie na najbliższy tydzień:

- Codziennie o stałej porze dnia, znaleźć 15 minut na medytację nad dwoma weretami z 7,7-25
- Na następne spotkanie przeczytajmy komentarz Ojca Hugolina Langkammera i przygotujmy gromadzenie do 8,1-11